

РЕШЕНИЕ

Номер 2905 30.09.2020 г. Град Благоевград

В ИМЕТО НА НАРОДА

Окръжен съд – Благоевград Втори въззивен наказателен състав

На 30.09.2020 година в публично заседание в следния състав:

Председател: Татяна Андонова
Членове: Росица Бункова
 Иво Харамлийски

Прокурор: Ивайло Альошев Филипов (ОП-Благоевград)
 Окръжна прокуратура - Благоевград

като разгледа докладваното от Росица Бункова Частно наказателно дело № 20201200200436 по описа за 2020 година

Производството по делото е по реда на чл.32 ал.1 във връзка вр. с чл.16 ал.1-8 от Закона за признаване, изпълнение и изпращане на решения за конфискация или отнемане и решения за налагане на финансови санкции /ЗПИИРКОРНФС/. Производството е образувано въз основа на получено в съда писмо от административен орган на Република А., като към него е приложено удостоверение по реда на чл.4 от Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета - за налагане на финансова санкция от компетентен несъдебен административен орган на Република А..

В удостоверението се иска признаване на решение за налагане на финансова санкция в размер на 180 евро по отношение на лицето А. Р. Д. от с.С., обл. Благоевград . Тази санкция е наложена с решение № AMS2-V-18104535/3 от 12.03.2019, влязло в законна сила на 09.04.2019 год., на полицейски орган , като със същото на засегнатото лице А.Д.в е наложена финансова санкция в размер на 180 (сто и осемдесет) евро, представляваща административна санкция за нарушение на норми, свързани с правилата за движение.

Към удостоверението (което е на български език, съгласно изискванията на закона) е приложено и уведомление до засегнатото лице относно издаденото решение и покана за доброволно изпълнение.

В съдебното заседание прокурора изразява становище, че искането е основателно и следва да бъде уважено, тъй като се касае за административно нарушение, съответстващо на такова по българския Закон за движение по пътищата.

Засегнатото лице А.Д.в.редовно призован не се явява, не се представлява и не взема становище по искането. Представя молба и писмени доказателства, че на 12.08.2020 е внесъл изцяло дължимата сума от 180 евро и 5 евро разноски.

От данните в удостоверението се установява следното :

На 31.10.2018г, в 10.20 ч (австрийско време) в населено място Gemeindeggebiet Wolfsbach auf der autoban A1 е констатирано нарушение на правилата за движение от автомобил с регистрационен № Е 1851 МН- управление със скорост от 117 км/час, при разрешена такава от 80 км/час. Установено е, че управлението е извършено от засегнатото лице А. Р. Д. . Съгласно отбелязването в б. „З” т.2, б.„Б” от Удостоверението, издадено по реда на чл.4 от РР 2005/214/ПВР , лицето е било уведомено за издаденото решение и за сроковете, в които може да го обжалва.Това връчване е станало на 12.03.2019г. А съгласно отбелязването в б.„З,т.1,б.„а” от удостоверението решението е влязло в сила, като съгласно отбелязването в б.„Ж” от Удостоверението това е станало на 09.04.2019г .

По силата на чл.29,ал.1 от ЗБНБ с Решение № 223/31.12.1998г на БНБ е определен курс за еврото 1 евро =1955,83лв .По силата на Закона за деноминация на лева,считано от 05.07.1999г 1000лв се равняват на 1лв, т.е. курса на еврото е 1 евро = 1,95583лв. Поради това общото задължение на лицето от 185 евро- 180 евро плюс 5 евро разноски се равнява на 369,23 лева.

От представените от засегнатото лице доказателства е видно, че същото е превело по сметка на издаващия орган цялата сума от 185 евро. В тази връзка съдът проведе консултация с издаващия орган ,като на отправени запитвания дали сумата е действително получена, на които запитвания издаващия орган не отговори. Ето защо в предвид на писмените доказателства следва да се приеме, че сумата е действително преведена на издаващия орган .

При така описаната фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното :

Производството по реда на чл.32 от ЗПИИРКОРНФС има за цел да бъде признато от български съд решение за налагане на финансова санкция, издадено от компетентен орган в друга държава –членка на ЕС. В това производство българския съд, в качеството си на изпълняващ орган, не може да проверява дали действително засегнатото лице е извършило деянието ,за което му е наложена финансова санкция,нито да събира доказателства в тази насока. Правомощията на съда са единствено до това да установи дали са налице основанията за признаване на решението –дали същото е издадено от компетентен орган на издаващата държава –членка, дали удостоверението е на български език, дали има реквизитите съгласно РР 2005/214/ ПВР и ЗПИИРКОРНФС ; дали се отнася за деяние, за което е допустимо признаване на решение за налагане на финансова санкция; дали са налице основанията (предвидени в чл.35 от закона) за отказ да се признае или изпълни решението. Т.е. правомощията на съда са единствено относно спазването на формалните изисквания на

закона.

Понятието за „решение за налагане на финансова санкция“ е уредено в чл.3 от ЗПИИРКОРНФС. Съгласно чл.30,ал.1 ЗПИИРКОРНФС такива решения се признават и изпълняват в Република България за деяния, които съставляват престъпление или административно нарушение и по българското право (т.е. изисква се двойна наказуемост), но в чл.30,ал.2 ЗПИИРКОРНФС е предвидено изключение от принципа за двойната наказуемост. От своя страна ,в чл.35 ЗПИИРКОРНФС са уредени основанията ,при които българския съд може да откаже да признае и допусне изпълнение на решението за налагане на финансова санкция.

Съдът намира, че в случая са спазени всички изисквания на закона, защото :

1. Представеното решение представлява решение за налагане на финансова санкция по смисъла на чл.3,ал.1,т.1,предл.1 от ЗПИИРКОРНФС – налице е влязъл в сила (съгласно отбелязването в удостоверението) акт за налагане на глоба за административно нарушение (свързано с нарушаване на правилата за движение),издаден от компетентен несъдебен (административен) орган в друга държава- членка на ЕС;
2. Представеното удостоверение по реда на чл.4 от РР 2005/214/ПВР е на български език и съдържа всички необходими реквизити;
3. Решението за налагане на финансова санкция е за деяние (нарушение на правилата за движение по пътищата), което представлява административно нарушение и по нашия ЗДвП, но същевременно за това деяние не се изисква двойна наказуемост, на основание чл.31,ал.2,т.1 ЗПИИРКОРНФС
4. Не са налице основания за отказване признаването и изпълнението на решението по реда на чл.35,т.1-5 и 7-11 от ЗПИИРКОРНФС- представено е удостоверение, което е пълно и съответства на решението (т.1); няма данни решението да е признато и приведено в изпълнение в друга държава-членка, включително и в България (т.2); не е изтекла давността (по нашето законодателство) за изпълнение на решението(т.3); лицето не притежава имунитет или привилегия, които да правят изпълнението недопустимо (т.4); деянието е извършено изцяло на територията на издаващата държава –членка (т.5); деянието съставлява нарушение и по нашето законодателство (т.7); лицето не е малолетно (т.8); съгласно отбелязването в удостоверението производството е било писмено и лицето е било уведомено за правото си да обжалва и за сроковете за обжалване (т.9)
5. Не е налице и факултативното основание да се откаже признаване на решението и допускане на неговото изпълнение по реда на чл.35,т.6 ЗПИИРКОРНФС – наложената финансова санкция е над 70 евро, а именно 180 евро. С оглед на всичко гореизложеното настоящият състав намира, че са налице всички предпоставки за признаване и допускане на изпълнението на решението за налагане на финансова санкция на засегнатото лице. Същевременно са налице и основанията по чл.33 във

връзка с чл.17 от ЗПИИРКОРНФС от приетото задължение да бъде приспаданото изпълненото такова.

Водим от гореизложеното и на основание чл.32, ал.1 във вр. с чл.16, ал.7, т.1 от ЗПИИРКОРНФС

РЕШИ:

ПРИЗНАВА И ПРИЕМА ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ решение № AMS2-V-18104535/3 от 12.03.2019, влязло в законна сила на 09.04.2019 год., на полицейски орган , като със същото на засегнатото лице А.Д.в е наложена финансова санкция в размер на 180 (сто и осемдесет) евро, представляваща административна санкция за нарушение на норми, свързани с правилата за движение, и пет евро разноски , с легова равностойност от 369,23 лева, за това, че на 31.10.2018г, в 10.20 ч на път Gemeindegebiet Wolfsbach auf der autoban A1 е констатирано нарушение на правилата за движение от автомобил с регистрационен № E 1851 МН- управление със скорост от 117 км/час, при разрешена такава от 80 км/час.

ПРИСПАДА от приетата за изпълнение финансова санкция в размер на 185 евро /сто осемдесет и пет/ , която е била преведана от засегнатото лице по сметка на издаващия орган на 12.08.2020г.

ПРЕПИС от настоящото решение да се изпрати НЕЗАБАВНО на ТД “НАП” гр.Благоевград за сведение.

НЕЗАБАВНО да се уведоми компетентният орган на издаващата държава Република А., за постановеното решение, като копие от това уведомление да се изпрати на Министерство на правосъдието на Р България. За уведомяването на компетентния орган на издаващата държава да се използва Формуляр 2 от петте стандартизирани формуляри към РР 2005/214/ПВР на Съвета.

Препис от настоящото решение да се изпрати на засегнатото лице, за сведение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на незабавно изпълнение, но може да бъде обжалвано и протестирано пред Апелативен съд –София в седмодневен срок, който за прокуратурата тече от днес, а за засегнатото лице -от момента на получаване на съобщение за постановяването на настоящото решение .

Обжалването на решението не спира неговото изпълнение.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____